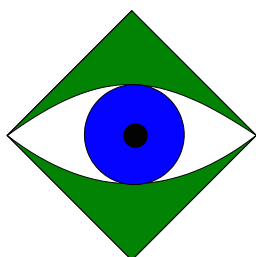

KOKOS

Měsíčník oddílu OkO

Číslo 2. Ročník 26.
říjen
Vyšlo: 2.10.2023

Kalendárium

Zapište si do diáře

Ve druhém měsíci nás čekají hned dva výlety, jednak to bude jednodenní výlet 14. října pod vedením Lembase. Pojedeme do oblasti Hřebenů a dozvíte se další část naší legendy. Legenda bude pokračovat i na pětideňáku 25.-29. října 2023. Pod vedením Prtěte se tradičně vypravíme do Poděvous a bude nás čekat mozaika tradičních i nových programů a her. Oddílovka bude 30. října a můžete se těšit na další číslo kOKOsu a na hru na poznávání mapových značek a práci s mapou.

Blahopřeme

Narozeniny	Svátky
30. září – Hanka (12)	5. října – Eliška
1. října – Malvína (10)	15. října – Tereza
3. října – Ondra (9)	18. října – Lukáš
16. října – Rachel (17)	19. října – Michaela
17. října – Áňa (8)	

Zprávy z oddílu

Počet členů

V měsíci září se oddíl zatím dává dohromady, viděli jsme již všechny očekávané členy, potěšil nás návrat Haničky, která s námi po třech letech vyrazila na výlet do Zahrádek a tak ji tímto vítám zpět.

Pojed'te s námi na zkoušku

Pro výlet na zkoušku je tentokrát vhodný především jednoděňák 14. října, nicméně i pětideňák může být dobrým úvodním výletem pro vážné zájemce pro oddíl. Neváhejte a zvete své známé a kamarády.

Příspěvky

Nezapomeňte v průběhu října dodat 600 korun příspěvků na rok, zatím je rozhodně nemám od všech. Z příspěvků se platí kOKOsy a další věci pro celý oddíl.

Ozvěny měsíce

Trojhora a Kalich – 16. září 2023

První letošní výlet vedl Myšinka na Trojhoru v Českém Středohoří. Po příjezdu na místo jsme se vydali rovnou na výšlap na Trojhoru. Myšinka nám však ještě předtím vysvětlil, kde jsme se ocitli podle motivace celého letošního roku. Naše skupina se totiž nachází v malé vesničce

ve starověkém Řecku, kde jsme zaměstnáni u místního zemědělce. Na toto téma se také odehrála první hra výletu. Jako pomocná síla v zemědělství jsme měli za úkol sbírat ovoce, které se tento rok urodilo. Úkolem

V první hře jsme skládali ovoce podle pravidel domina.

přítom bylo seskládat nasbírané ovoce, do co možná nejdelší domino řady.

Tento úkol pro nás byl celkem hračka a po jeho úspěšném splnění jsme se mohli vydat dál

směrem na Trojhoru. Trojhora se ukázala být skutečně horou, na kterou rozhodně nebylo snadné vylézt. O co byl však prudší výšlap, o to byl lepší výhled z vrcholu, kde se nám naskytl dokonalý pohled na České Středohoří. Na vrcholku jsme se také naobědvali a pak jsme se hned vydali na strmý sestup.

Dole pod horou nám Myšinka vysvětlil motivaci další hry. Ukázalo se totiž, že na úrodu ovoce se za

Z vrcholu Trojhory byl výhled do širokého okolí

noci slétává hejno ptáků, které ji ničí. Skupina místních vesničanů se proto v noci vydala proti tomuto hejnu na hlídku, jenže ptactvo, jistě hladové, se ukázalo být i lidožravé.

Zkrátka, z nebohých vesničanů do rána nic nezbylo! Ve vesnici tedy zavládl strach, ale

V druhé části výletu jsme navštívili zříceninu hradu Kalich

naštěstí Tareos – jeden z pracantů u místního zemědělce - se rozhodl se s nebezpečným ptactvem vypořádat. Průběžná hra výletu byl tedy tah proti těmto ptákům, které jsme měli za úkol pobít.

Po tahu jsme se vydali na další cestu, tentokrát na zříceninu Žižkova hradu Kalich. Ještě předtím však proběhla hra na získávání informací o našem okolí a záhadném ptactvu. Každý tým dostal jednu abecedu, ze které měl za

úkol poskládat nejdelší možné slovo podle Myšinkova zadání.

I tento úkol pro nás nebyl problém, a tak jsme se mohli vydat na konečný výstup našeho výletu. Na Kalichu nás opět čekal krásný výhled do okolí, takže se nám výšlap vyplatil. Dole pod Kalichem pak byl poslední tah proti dravému ptactvu, které Tareos, naštěstí, dokázal porazit. Proč se však ptactvo na naší farmě ukázalo a kdo ho poslal, nevíme. Pod Kalichem náš výlet skončil a vydali

Při boji s ptáky předvedl Myšinka svou dovednost s kostkami.

j jsme se autobusem zpět do Prahy. Musím říct, že první výlet se, co se týká počasí i účasti, velmi vydařil. Tak snad takové budou i výlety další.

(Es)

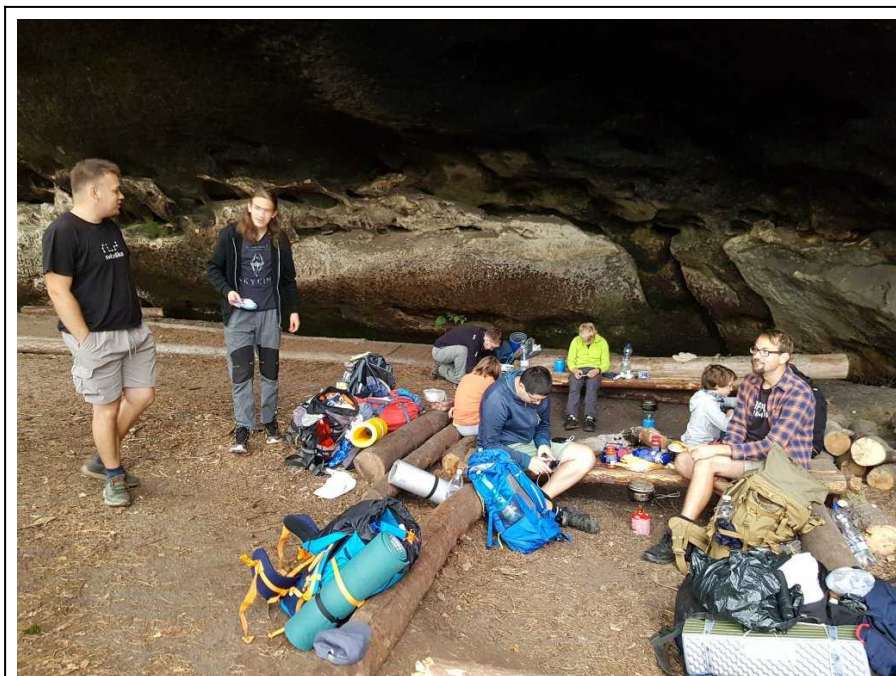
Ze Zakšína do Zahrádek – 22.-24.9.2023

Pro letošní podzimní dvojdenní výlet jsme zvolili okraj CHKO Kokořínsko a jako obvykle pískovcové skály nezklamaly. Přes to, že v pátek slibovalo počasí déšť sešlo se nás na Střížkově poměrně hodně, celých dvanáct osob, což je na dvojdeňák ven velmi pěkný počet. Ještě více nás potěšilo, že Malvína, Janis a Hanička s námi jeli na tento typ výletu poprvé. Kromě nic se tu pak ukázali víceméně staří harcovníci v počtu devíti tedy Bizon, Myšinka, Piškot, Prtě, Tomáš, Mára, Mikuláš, Lembas a Mikeš.

Naší první zastávkou byla vyhlídka na zřícenině hradu Čap

Sešli jsme se na Dejvické a dopravili se na Střížkov, kde jsme se na zastávce autobusu 400

K vaření oběda jsme zasedli v jeskyni Tisícový kámen

sešli všichni. Autobus nás zavezl s mírným zpožděním do Zakšína, kde nás za počínajícího deště čekala cesta přes Zakšín do lesa u návrší Květnice. Rozdělili jsme se do pařeníšť a co nejrychleji jsme si postavili střechu nad hlavou a vzhledem k probíhajícímu slabému dešti jsme se odebrali spát a zahájení výletu jsme odložili na další den. Zajímavým prvkem večera byla chvíle, kde Janis zatelefonoval s hlasitým příposlechem

Lukášovi, takže jsme mu všichni mohli říci, co si myslíme o tom, že tu není.

Ráno jsem po zabalení zahájil vypravování dalšího pokračování Tareova příběhu, který se tentokrát vydal sehnat Hefaistem vykovaný štít. V první hře se zjistilo, že štít ukradl loupežník Káfos a hry na výletě se pak týkaly boje s jeho loupežníky.

Vyrazili jsme zpět na značku a přes osadu Pavličky jsme se vydali ke zřícenině a vyhlídce Čap. Ovšem i díky setkání se skupinou jezdců na koních jsme se nahoru vydali místo po značce

Po strmém svahu Martinské stěny vedla pěšinka nad svahem

Malým Čapským Dolem a pak jsme vystupovali pěšinkou na konci dolu.

Zřícenina sama je na skále s rozhledem do širokého okolí a zajímavou skalní palicí, ovšem z hradu se dochovala jen místnost vytesaná do skály a bývalá nádrž na vodu. Když jsme se dosyta pokochali vyhlídkou, odehráli jsme první kolo celovýletové hry boj s loupežníky.

Z Čapu jsme sestoupili

po schodech na druhou stranu, zajímavé bylo, že jsme tu potkali oddíl Sirius, který s námi jezdí na Brdy. Dole jsme po chvilce váhání vyrazili opět mimo značky po panelové cestě a na zelenou značku jsme vystoupali až na obrátce.

Po zelené jsme se pak vydali dále až k jeskynnímu převisu Tisícový kámen, kde jsme využili laviček k uvaření oběda.

Po obědě jsme se pustili do další hry, tentokrát bylo cílem vrátit vesničanům věci ukradené loupežníky. U každého vesničana byl popis, ze kterého bylo lze poznat, jaká věc mu byla ukradena. Pochopitelně jakmile se jednou někdo spletl, bylo nutné vracet věci křížem i v jiných případech.

K večeru jsme vylezli ke zřícenině hradu Chudý Hrádek

Od Tisícového kamene jsme se vydali na křižovatku u Martinské stěny a pak jsme po červené značce vyrazili na pěšinu vedoucí po horní hraně stěny. Cesta nad strmou stěnou patřila k dalším dobrým zážitkům z výletu.

Od Martinské stěny jsme pak sestoupili po žluté značce do Dřevčic, kde jsme se posadili na občerstvení do hospůdky U Kamen. Využili jsme zde pouze lehké občerstvení, ale hospůdka

nabízela zajímavou směs české a ukrajinské kuchyně a někteří z nás si slibovali, že se tu musí někdy příště opět zastavit. Z Dřevčic nás cesta po zelené značce vedla Čertovou roklí, rokle byla vykácená a následkem toho zarostlá kopřivami a ostružinami a navíc zde cesta vedla místy téměř potokem. Na konci rokle nás však na vrcholech skal čekala další zřícenina, tentokrát nazvaná Chudý hrádek. Zřícenina měla překvapivě zachovaných několik zdí a dvě rozsáhlé

Večer jsme se sesedli kolem ohně a opekli si buřty

skalní místnosti. Nicméně byl odtud výhled pouze do údolí pod ním.

Došli jsme ještě kousek k místu, kde stál pod skalními věžemi Dobrý a Zlý bratr horolezecký sroubek, a zde jsme se rozhodli uložit na noc, protože tu bylo k dispozici i

Ráno nás zastihlo v horolezeckém přístřešku

ohniště a sroubek se dal využít k přespaní části výpravy. Ostatní se rozložili v jeho okolí. Ohniště jsme pak využili k posezení a k upečení buřtů k večeři.

Po chladné noci jsme vyrazili dále a šli jsme po zelené značce směrem na Holany a odtud po modré ke zřícenině snad romantického letohrádku. Dnes je z něj dochovaná vyhlídková věž tesaná přímo do skály. Jaké vlastně byla osudy této

stavby není jisté.

Po nezbytném boji s loupežníky jsme se vydali po modré až k Barbořinu mostu, kde jsme odbočili ke zřícenině chátrajícího loveckého zámku. Na cestě jsme si pak zahráli hru na

plížení se k loupežníkovi. Hra byla ukončena, když se Janis vrhl pro štít tak obětavě, že si rozrazil ruku o kámen a bylo třeba jej ošetřit.

Vyhlička a zřícenina letohrádku takzvaného Jiljova

Od mostu jsme se rovnou alejí dostali do Zahrádek a zde jsme si zašli na oběd do hostince U Svatého Huberta. Po obědě nás opustil Tomáš, který musel být v Praze o něco dříve.

My ostatní jsme se vydali po červené značce pod železničním mostem směrem k osadě Karba a odtud neznáčenou cestu k druhé větvi modré turistické značky. U lesního jezírka jsme se zastavili a vydali se

naposledy prolézt si trochu skal, které kolem jezírka stály. Po chvíli prolézání nastal čas

dostat se na nádraží a odtud vlakem přes Lovosice na Podbabu. Ve vlaku jsme si ještě zahráli poslední hru a sice boj s loupežníkem Káfem. Jednalo se především o paměťovou hru, kdy měly děti za úkol zopakovat sekvenci pohybů, které loupežník dělal.

Cesta domů proběhla bez dalších příhod a tak jsme se na nádraží Podbaba rozloučili a rozešli se do svých domovů. A

Hra na plížení se k loupežníkovi

já mohu na závěr jen pochválit výlet i všechny jeho účastníky a zalitovat, že někteří se zalekli pátečního nepříliš silného deště a tak tento příjemný výlet do pískovcových skal vynechali.

Oddílové legendy

Sherman

Legenda praví, že zbytky bájného stromu generála Shermana je nemožné zpracovat. Pro ty, co neví, generál Sherman je strom, který se rozhodla pokácet skupinka líných vedoucích vedených, taktéž legendárním, Uroborem. Jeho lenost tehdy překonala všechny meze. Rozhodl se pokácet strom přímo za latrínou, jelikož se mu nechtělo jít dál do lesa. S sebou měl několik poradců, kteří možnost namítnout, že strom je moc velký, nevyužili a dychtivě přitakali, o jak skvělý nápad se jedná. Byl jsem jeden z nich a musím podotknout, že zespodu opravdu nevypadal tak absurdně vysoce. Skupina se tedy

Závěrečný slavnostní oheň ze střední části proslulého Shermana

dala do práce a po krátké chvíli vyšlo najevo, že si chlapeci ukousli moc velké sousto. Jejich vůle dílo dokonat, či lenost začít znovu, je nutila tlačit hlouběji do kmenu stromu. Aby Sherman padl, musela se sejít značná část tábora a vypomoci. Sherman konečně padl. Zablokoval celou dolní cestu z kopce a muselo se jednat rychle, aby náhodou nepřišel nešťastný farmář. Při následném čtvrcení, se také povedlo zlomit list pily. Finální oheň se dělal z pouhé špičky, a i tak si lidé museli odsednout značnou dálku od ohně, aby jim pekelný žár neroztavil slušnou obuv k ohni.

Další pohled na závěrečný oheň

Pamětníci tvrdí, že se jednalo o největší táborový oheň. Zbytek Shermana se uschoval do stodoly. Legendární status tohoto stromu

utvrdil fakt, že další roky se využil na slavností ohně a nespočet stavebních projektů, jmenovitě stejnojmenné lavičky. Každý rok najdu novou věc, která byla zkonstruována ze Shermana. Jeho poslední kusy se stále nachází ve stodole a pařez (špatně uříznutý), lze navštívit pro upomenutí tohoto legendárního okamžiku.

Adam

Zajímavé místo

Itsukushima

Když na to přijde, jsem si jistá, že Česká republika je plná zajímavých míst a

Svatyně za odlivu

skvělých tipů na výlet. Bohužel, v posledních letech jsem neměla tolik příležitostí tyto objevovat – mimo jiné proto, že jsem objevovala krásy jiných krajů. Ačkoliv bych tedy Itsukushimu rozhodně vše doporučila jako místo na výlet, je mi jasné, že většina z vás narazí na jisté překážky. I tak bych vám však ráda představila tento kousek světa.

Itsukushima je malý ostrůvek u japonského pobřeží – půl hodinky

tramvají z centra Hiroshimy, dvacet minut lodí a jste tam. S rozlohou zhruba 30 čtverečních kilometrů se na něj vejdou necelé dva tisíce obyvatel, nádherné hory, svatyně na seznamu památek UNESCO, tři buddhistické chrámy a několik tisíc jelínek shika. Konkurence tedy není malá, nicméně nejznámější atrakcí ostrova je nejspíš brána tori-i, která za přílivu vyčnívá z moře – jedná se pravděpodobně o jeden z nejznámějších japonských výhledů.

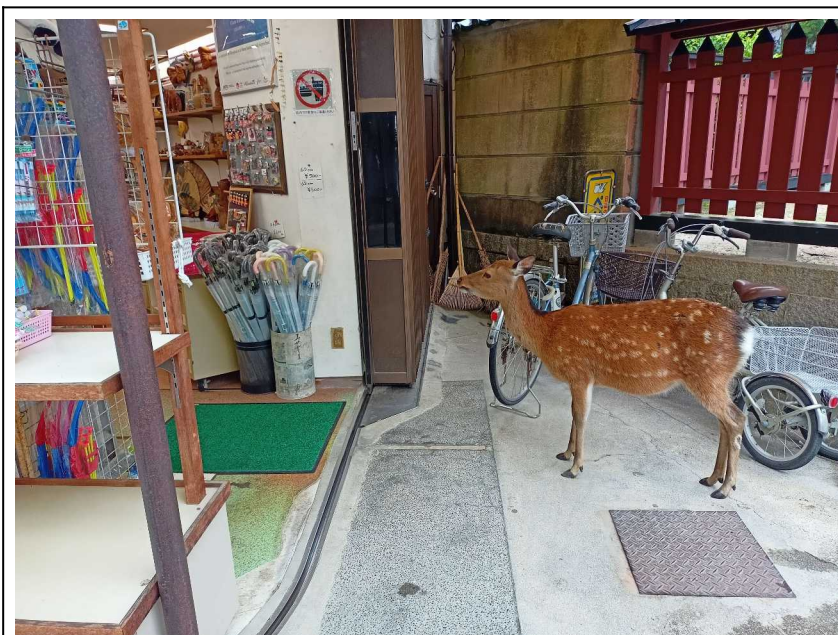
Brána je součástí výše zmíněné svatyně. Ta je zasvěcená třem bohyním moří a bouří (jejich jména jsou Ichikishimahime no mikoto, Tagorihime no mikoto a Tagitsuhime no mikoto, pro ty z vás, kteří hledají dobrý jazykolam) a proto snad i svatyně samotná za odlivu stojí na pláži – a za přílivu také vyčnívá z moře.

Svatyně za přílivu

Mezi jednotlivými místnostmi svatyně jsou chodbičky a můstky na vysokých kůlech, které ji drží nad vodou. Vzhledem k tomu, že celá struktura je dřevěná, svatyně byla mnohokrát opravovaná a přestavěná, nicméně nejstarší záznamy o ní sahají do šestého století našeho letopočtu.

Skutečnou zvláštností ostrova jsou však výše zmiňovaní jelínci. Tito jsou dle zdějšího folklóru posvátní poslové japonských bohů a užívají si proto jistá privilegia. Dlouhou dobu bylo zabití jednoho trestáno smrtí. To dnes již neplatí, ale jelínci jsou stále specificky

Shika na nákupu

Kriminálník, co Žábě ukradl mapu

chránění japonskými zákony – a jeden se nemůže zbavit pocitu, že ty potvory to ví. Jelínci tohoto ostrova se ani v nejmenším nebojí lidí. Běžně se prochází po ulici, někdy vejdou do otevřeného chrámu nebo obchůdku a s oblibou terorizují turisty ve snaze z nich vymámit nějaké jídlo.

Itsukushima je jedním z těch míst, které jsou nejvíce překvapivé tím, jak dostojí své pověsti. I přes velký turistický zájem zdejší atmosféra zůstává zvláště poklidná až magická – a to jsem se ani nedostala k popisu mého výletu na hory, které tento ostrůvek tvoří. Až tedy někdy budete mít přebytečných pár desítek tisíc na letenky a nebudete vědět, co s volným časem, Itsukushima rozhodně stojí za zvážení!

Žába

Herní koutek

Hry starého Řecka

Tento rok putujeme po starém Řecku spolu s jedním z jeho mnoha hrdinů. Nyní však necháme stranou souboje s mytologickými nestvůrami a podíváme se na to, co tak mohli staří Řekové hrát za hry. Na začátek nutno bohužel říci, že oproti jiným zemím odkud se starověké hry dochovaly prakticky kompletní, ze starého Řecka známe o hrách většinou pouze útržky. Dá se však předpokládat, že mnoho z toho co helénští fanoušci deskovek hráli, se promítlo do her římských a odsud i do her, které známe dnes. Víme, že Řekové, stejně jako Římané, znali kostky a hráli s nimi rozličné hry. Často nalezená je

Hrdina (Achilles) při hře

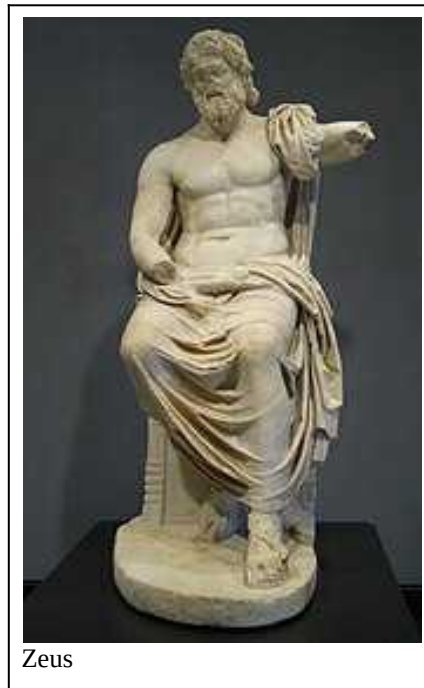
například hra, jejíž jméno se do dnešní doby nedochovalo a tak jí říkáme pouze „pět linií“ nebo „pente grammai“. Její herní plány byly nalezeny na mnoha místech Řecka a podle všeho šlo o pohybování figurek s pomocí hodu kostkou a cílem snad bylo je dostat skrz pět pásů do finálního, posvátného pásu. Některé písemné prameny mluví o hře Petteia, která snad mohla později ovlivnit římskou hru latrones. Platon o této hře tvrdí, že jí stvořil egyptský bůh vědění. Hráči podle všeho pohybovali figurami po herní desce s cílem obklíčit soupeřovy figurky. Řekové také hráli hru nazvanou Tabula (což vlastně znamená jen deska), která v mnohém připomíná dnešní backgammon. Ať už se řecké hry hrály jakkoliv, je jasné, že staří Řekové si také rádi krátili čas pohybováním figurek po virtuálních bojištích. Důkazem budiž množství dochovaných vyobrazení řeckých hráčů.

(pr)

Bohové a hrdinové starověkého Řecka

Bohové starověkého Řecka

V antickém Řecku vyznávali lidé polyteismus, tedy víru v existenci více bohů. Řečtí bohové jsou také nazýváni Olympané, protože podle legend sídlí na hoře Olymp. Jejich zrození bylo celkem dramatické. Nejprve byl na počátku chaos. Prvním bohem byl Uranos, bůh nebes, který se ujal vlády po chaosu. Jeho manželkou byla bohyně země Gaia. Uranos však nenáviděl své děti a zavíral je do nitra země. To se nelíbilo jejich matce Gaie a ponoukala je, aby Urana svrhli. K tomu se nakonec odhodlal nejmladší syn Kronos. Ten byl později ztotožněn s bohem času Chronem. Kronos měl za manželku svou sestru Rheiu a jejich děti byly Hestiá, Démétér, Héra, Hádés, Poseidón a Zeus. Protože se Kronos bál, že ho někdo z jeho dětí svrhne, jako on svrhnul svého otce, nechal si přinést každé novorozené dítě a spolknul ho. Nejmladší Zeus (skloňování Dia, Diovi...) Kronově hrozbě unikl díky Rheině Isti. Před Diovým narozením odešla na ostrov Krétu, tajně porodila v hluboké jeskyni hory Dikté a Kronovi místo novorozence dala kámen zabalený v plenách. Dia se ujaly nymfy Adrásteia a Ídaia, krmily ho medem a mlékem božské kozy Amaltheie. Na stráži stáli Kúrétí, horští démoni. Ti měli za úkol působit údery svých mečů do štítů při pláči malého Dia takový hluk, aby ho Kronos nemohl zaslechnout. Podle jiné pověsti ho nymfa Adamanthea uložila do zlaté kolébky, kterou pak zavěsila na strom, aby ho Kronos nemohl nalézt ani na nebi, ani na zemi, ani na moři. Jiná verze pověsti tvrdí, že Zeus byl vychováván svou babičkou Gaiou.

Zeus

Když Zeus dospěl, pomstil se otcí. Na radu Titánky Métis a s pomocí matky Rhei se stal Kronovým číšníkem. Pak podle Métidiny rady smíchal medový nápoj s dávidlem a to mu podal. Pak už Kronos zvrátil všechny Diovy bratry a sestry, sourozenci se spojili a dali se do boje. Zeus osvobodil storuké obry Hekatoncheiry, získal na svou stranu Kyklópy i některé Titány a po desetiletém litém boji Krona přemohl a svrhl ho do Tartaru spolu s ostatními, kteří byli na Kronově straně.

Zeus se tak stal nejvyšším z řeckých bohů a oženil se s Hérkou. Za sídlo si zvolili horu Olymp, kde s nimi žila většina významných bohů, až na Poseidóna, který byl bohem moře a Háda, boha podsvětí.

Zeus byl vládce počasí, a jako takový ovládal i blesky, které používal jako zbraň. Dále z titulu této funkce shromažďoval mraky, zařizoval déšť, sníh, duhu a ostatní počasí.

Především z Íliady lze usoudit, že nebyl všemocný ani vševědoucí. Mohl se proměňovat v cokoli a kohokoli a zároveň měl možnost proměňovat i lidi. Jako nejvyšší bůh dohlížel nad řádem světa, což znamenalo, že zajišťoval střídání noci a dne a ročních dob. Z toho vyplynula jeho funkce ochránce práva, cizinců, přísahy, domu (ve smyslu rodinného krbu) a pohostinnosti. Společensky pak působil jako ochránce sněmu a měst. Diovy morální vlastnosti mají velice nestálý charakter, každopádně ho lze označit za mstivého, často i záluďného a intrikářského. Manželce byl nevěrný a často se s ní hádal.

(kc)

Zrození legendy

Příběhy z legendy o Tareovi objevené v tomto měsíci

Tareos, sirotek žijící v jedné vesnici kdesi v centrálním Řecku, projevil talent a schopnosti k hrdinským činům, když byla jeho vesnice napadena lidožravými ptáky, které pobil v jejich hnízdech.

Poté se na radu potulného věštce vydal získat Hefaistem vykovaný štít, ten nakonec zachránil z rukou obrovského loupežníka Káfa, který se prohlašoval za potomka Titanů.

Bodování za září a říjen:

A máme tu první měsíc, kde největší váhu bodů přináší zejména účast na obou výletech. a samozřejmě také účast na schůzkách a v menší míře i padesátka na oddílovce

jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina
1. Mára	143	145	Zobáci	13. Ernest	63	63	Zobáci
2. Pavel	106	106	Zobáci	14. Eda	47	47	Zobáci
3. Ben	105	105	Zobáci	15. Ája	45	45	Vlaštovky
4. Jožka	104	104	Vlaštovky	16. Barnabáš	45	45	Zobáci
5. Kristián	102	102	Zobáci	17. Malvína	39	39	Host
6. Bára	101	101	Vlaštovky	18. Hanka	36	36	Host
7. Julča	99	99	Vlaštovky	19. Áňa	30	30	Vlaštovky
8. Martin	99	99	Zobáci	20. Eliška	30	30	Pařáti
9. Ondra	98	98	Zobáci	21. Mia	15	15	Vlaštovky
10. Janis	88	88	Pařáti	22.			
11. Lukáš	87	87	Pařáti	23.			
12. Mikeš	65	65	Host				

Výsledky bodování družin:

Jelikož soutěž družin letos nemáme, vidíme tu vyrovnané výsledky, kdy všichni získali za vysokou účast shodné body.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Vlaštovky	50	50
2.	Zobáci	50	50
3.	Pařáti	50	50

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků zatím nepřináší nic nového. Ale můžete zde zhodnotit účast na výletech a samozřejmě jako vždy platí, že více výletů znamená lepší šanci na lepší výsledek.

jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina
1. Mára	143	2	Zobáci	13. Ernest	63	0	Zobáci
2. Pavel	106	1	Zobáci	14. Eda	47	0	Zobáci
3. Ben	105	1	Zobáci	15. Ája	45	0	Vlaštovky
4. Jožka	104	1	Vlaštovky	16. Barnabáš	45	0	Zobáci
5. Kristián	102	1	Zobáci	17. Malvína	39	1	Host
6. Bára	101	1	Vlaštovky	18. Hanka	36	1	Host
7. Julča	99	1	Vlaštovky	19. Áňa	30	0	Vlaštovky
8. Martin	99	1	Zobáci	20. Eliška	30	0	Pařáti
9. Ondra	98	1	Zobáci	21. Mia	15	0	Vlaštovky
10. Janis	88	2	Pařáti	22.			
11. Lukáš	87	1	Pařáti	23.			
12. Mikeš	65	2	Host				

Koutek zábavy

Podzimní běh soutěže o KOKOsový ořech

Máme tu již druhé kolo tradiční soutěže pro děti i pro vedoucí. Pravidla zůstávají stejná jako v minulých letech.

Každý měsíc zde bude zveřejněna trojice obrázků, vaším cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na únorové oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, zpravidla dostanou drobnější ceny.

Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílů.

2. kolo – Byliny z bájí

O původu těchto bylin vypráví Řecké báje, pouze první z nich u nás roste přirozeně, ale zbylé dvě se často pěstují. Zajímavé je, že třetí rostlina (mimořádně byla opravdu mohutná) ve skutečnosti pochází z Ameriky a do bájí se dostala až v moderní interpretaci, kde nahradila rostliny zvané otočníky, které jsou pro nás mnohem méně známé.

Výsledky 1. kola (Dub letní, Lípa srdčitá, Jablňon obecná) výsledky odevzdal Mára 6 bodů a Pavel 6 bodů

Vtip nalezený na Internetu:

1850 př. n. l. - Britoni prohlásili operaci Stonehenge za úspěch. Konečně se jim podařilo ty šutráky seskupit v dostatečně nesmyslném tvaru, aby tím dokázali vědce mást po celá staletí.

<http://www.ivtipy.cz>

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo druhé., Ročník 26. Tiskne Bizon.
Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Prtě, Adam, Ester, Žába
Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 1.10.2023. Vyšlo dne 2.10.2023 v počtu 22 výtisků a pdf souboru.
***** Třetí číslo šestadvacátého ročníku vyjde 30.10.2023 *****
Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz